

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobců: **a) MUDr. I.H., b) A.L., c) V.M.**, společně zast. Mgr. Viktorem Rossmannem, advokátem, sídlem Senovážné nám. 1464/6, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 4**, sídlem Antala Staška 2059/80b, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu – nevydání rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobců ze dne 29.7.2013,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o návrhu žalobců ze dne 29.7.2013, vedeného žalovaným pod zn. P4/065007/13/OŽPAD/JJVO, na určení účelové komunikace a o odstranění překážky na komunikaci.
- II. Žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobcům k rukám jejich právního zástupce, Mgr. Viktora Rossmanna, náhradu nákladů řízení ve výši 24.730,80 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci domáhají ochrany proti nečinnosti žalovaného, který dosud nerozhodl o jejich návrhu podle § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) na určení existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 1054/4 v k.ú. Podolí a na uložení povinnosti vlastníkům předmětného pozemku odstranit pevné překážky podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, které na tuto komunikaci umístili bez vydaného povolení.

Žalobci uvedli, že komunikace na pozemku p. č. 1054/4 slouží k příjezdu k jejich nemovitosti – pozemku p.č. 1054/1, avšak vlastníci pozemku p. č. 1054/4 zabraňují užívání komunikace žalobcům, kteří tak nemohou užívat svůj pozemek, čímž dochází k porušování jejich vlastnického práva. Návrhem ze dne 29.7.2013 se proto obrátili na žalovaného, který však až dosud v zahájeném řízení vůči žalobcům neučinil žádný úkon, ačkoliv mu již

uplynuly veškeré lhůty. Podáním ze dne 30.8.2013 se proto obrátili na Magistrát hlavního města Prahy s požadavkem na vydání opatření proti nečinnosti.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ohledně pozemku par.č. 1054/1 a par.č. 1054/4 k.ú. Podolí je veden dlouhodobý soudní spor o tom, zda se na pozemku nachází účelová komunikace, a proto nebylo vydáno rozhodnutí o návrhu žalobců.

Ze správního spisu plynou tyto rozhodné skutečnosti :

Podáním ze dne 29.7.2013 se žalobci domáhali určení, že na pozemku p. č. 1054/4 v k.ú. Podolí se nachází veřejně přístupná účelová komunikace dle § 7 zákona o pozemních komunikacích a dále „*předběžného opatření*“ o uložení povinnosti spoluvlastníkům předmětného pozemku odstranit pevné překážky z komunikace podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích.

Soudu nebyl zaslán úplný správní spis, neboť neobsahuje žalobci tvrzený návrh na opatření proti nečinnosti dle § 80 s.ř. Žalobci podaný návrh na opatření proti nečinnosti dle § 80 s.ř. je však prokázán sdělením žalovaného ze dne 4.11.2013 a vyjádřením magistrátu hl.m. Prahy ze dne 2.10.2013.

Podle § 7 odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích je účelovou komunikací pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.

Podle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je účelovou komunikací i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.

Podle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze pevnou překážku umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici a rychlostní silnici, v ostatních případech se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

Podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích jsou vlastníci povinni odstranit pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.

Podle § 40 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích státní správu ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace vykonávají silniční správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad. Působnost silničního správního úřadu vykonávají v rozsahu stanoveném tímto zákonem též obce v přenesené působnosti.

Podle § 40 odst. 5 písm. c) zákona o pozemních komunikacích obce vykonávají působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Podle § 142 odst. 2 správního řádu však takto správní orgán nepostupuje, jestliže může o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu vydat osvědčení anebo jestliže může otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Z kompetenční normy obsažené v § 40 zákona o pozemních komunikacích plyne, že silničním správním orgánem ve vztahu k veřejně přístupným účelovým komunikacím je obec, zde městská část, která jedná v rámci přenesené působnosti.

Otázku, zda řízení o odstranění překážky z veřejně přístupné účelové komunikace je řízením návrhovým, tj. zda podáním návrhu dochází k zahájení správního řízení, řešil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 11. 2007, č. j. 6 Ans 2/2007-128, s jeho závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. NSS uvedl, že „*Byť tedy § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích výslovně nestanoví, že by řízení o odstranění pevné překážky z pozemní komunikace bylo možné zahájit i na návrh fyzické či právnické osoby, lze za ústavně konformní považovat pouze takový výklad tohoto ustanovení, podle něhož řízení o odstranění pevné překážky z pozemní komunikace lze zahájit nejen z moci úřední, ale rovněž na návrh uživatele pozemní komunikace, který tvrdí, že byl umístěním pevné překážky dotčen na svých právech...*“

Pokud jde o otázku určení existence veřejné přístupnosti účelové komunikace, zmíněný rozsudek NSS dále vycházel z toho, že podmínkou, aby obecní úřad mohl ve věci rozhodovat, je zjištění, že na pozemku se účelová komunikace nachází a teprve v návaznosti na to obecní úřad posuzuje režim její přístupnosti. Řízení v posuzované věci se podpůrně řídilo ustanoveními zákona č. 71/1967 Sb., správní řád. Pro aktuální řízení o návrhu žalobců se však již uplatní podpůrně úprava obsažená v „novém“ správním řádu účinná od 1. 1. 2006. Tato úprava nově obsahuje ustanovení § 142, které správním orgánům zakládá obecnou pravomoc (a též i povinnost) rozhodovat v mezích své věcné a místní příslušnosti na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, o tom, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

V důsledku této změny procesní úpravy odpadla nutnost zkoumat v řízení o žalobě proti nečinnosti jako předběžnou otázku skutečnost, zda tvrzená komunikace je účelovou

komunikací ve smyslu zákona o pozemních komunikacích. Povinnost žalovaného rozhodnout o otázce, zda se v určitém místě nachází či nenachází veřejně přístupná účelová komunikace, totiž nově plyne přímo z ustanovení § 142 s.ř. Obecní úřad, zde Úřad městské části Praha 4, jako silniční správní úřad pro veřejně přístupné účelové komunikace jedná vždy v mezích své věcné a místní příslušnosti, má-li rozhodnout o návrhu na určení, zda určitý pozemek či jeho část v jeho územním obvodu je (či není) veřejně přístupnou účelovou komunikací. Na povinnost silničního úřadu rozhodnout o návrhu na určení práva dle § 142 s.ř. a určení povinnosti odstranit překážky na komunikaci nemá vliv žalovaným uvedená skutečnost, že ohledně komunikace na předmětném pozemku je veden soudní spor, jestliže dle § 142 s.ř. ve spojení s §§ 7, 29 odst. 3, 40 odst. 1, odst. 5 písm. c) zákona o pozemních komunikacích je dána výlučná pravomoc žalovaného.

S ohledem na skutečnost, že pro řízení o odstranění překážky z veřejně přístupné účelové komunikace je posouzení existence takové komunikace předběžnou otázkou, může se uplatnit postup podle § 142 odst. 2 s.ř. Žalovaný obecní úřad tedy nemusí vést samostatné řízení o návrhu na určení existence veřejně přístupné účelové komunikace, nýbrž si tuto otázku posoudí „uvnitř“ řízení o odstranění překážky, kdy závěr o neexistenci takové komunikace nutně povede k zamítnutí návrhu na odstranění překážky, zatímco závěr opačný bude jen jednou z více podmínek, jež musí být naplněny, aby obecní úřad mohl přikázat odstranění překážky podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Podstatné však je, že žalovaný se posouzení existence veřejné účelové komunikace na daném pozemku nemůže zprostit.

Řízení o uložení povinnosti dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích obecně vylučuje postup dle § 142 odst. 1 s.ř., tedy i povinnost žalovaného vydat rozhodnutí dle § 141 odst. 1 s.ř. o určení povahy komunikace na předmětném pozemku dle § 7 zákona o pozemních komunikacích. Avšak takovýto závěr je z hlediska posouzení důvodnosti žaloby proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o určení povahy komunikace předčasné, neboť v případně neexistence překážek na komunikaci by byl návrh žalobců na uložení povinnosti odstranit překážky ve správním řízení nedůvodný, aniž by byla řešena otázka existence veřejné komunikace. Proto soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o návrhu na odstranění tvrzených překážek na komunikaci, neboť je dle § 29 odst. 3 a § 40 odst. 1, odst. 5 písm. c) zákona o pozemních komunikacích dána pravomoc a tedy i povinnost žalovaného rozhodnout o návrhu žalobce bez ohledu na existenci soudního sporu mezi žalobci a vlastníky dotčeného pozemku, a zároveň uložil žalobci povinnost rozhodnout o návrhu žalobce dle § 142 odst. 1 s.ř. Pokud v řízení o návrhu na odstranění překážek na komunikaci bude jako předběžná otázka žalovaným řešena existence komunikace na pozemku p.č. 1054/4, bude rozsudkem uložená povinnost vydat rozhodnutí o určení povahy komunikace konzumována vydáním rozhodnutí o návrhu na uložení povinnosti odstranit překážky na komunikaci.

Lze tak uzavřít, že ze správního spisu vyplynulo, že řízení bylo ve smyslu § 44 odst. 1 s.ř. zahájeno doručením žádosti žalobců dne 29.7.2013. Žalovaný byl povinen jako věcně a místně příslušný orgán o žádosti rozhodnout dle § 71 odst. 3 s.ř. nejpozději do 30 dnů. Žalobci podali návrh na opatření proti nečinnosti u nadřízeného orgánu dle § 80 s.ř., vyčerpali tak bezvýsledně prostředky nápravy ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný však nehodlá vydat rozhodnutí s ohledem na probíhající soudní spor mezi zúčastněnými subjekty, aniž by tato skutečnost měli vliv na jeho povinnost vydat rozhodnutí, proto soud žalobě dle § 81 odst. 2 s.ř.s. vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobců.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobcům, kteří byli ve věci plně úspěšní, přiznal soud náhradu nákladů řízení, která je tvořena uhrazeným soudním poplatkem ve výši 6.000,- Kč a odměny advokáta žalobců za dva

úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) při zastupování tří osob, tedy odměnu za úkon po 3.100,- Kč sníženou o 20 % za každou zastoupenou osobu a úkon, tj. j. 6 krát odměna po 2.480,- Kč (§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, vše zvýšeno o 21 % DPH.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24.dubna 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu